

odluke ne proizlaze na jasan, analitički i precizan način elementi zbog kojih je Komisija smatrala pristup društva FTI konačnom izvješću štetnim za društvo ICIM niti prikazuje rezultat odvagivanja vjerojatnih komercijalnih interesa društva ICIM i interesa njegovih komercijalnih partnera – pa tako i tužitelja – glede poznavanja stupnja pouzdanosti i vjerodostojnosti prijavljenog tijela.

2. Drugi tužbeni razlog temelji se na pogrešnom izuzimanju prevladavajućeg javnog interesa i pogrešnom tumačenju i primjeni članka 4. stavka 2. *in fine* Uredbe br. 1049/2001.

- pobijana odluka treba biti poništena jer je Komisija, s jedne strane, izuzela postojanje prevladavajućeg javnog interesa za otkrivanje i, s druge strane, postojanje drugih javnih interesa koji imaju prednost pred onima koji se štite člankom 4. stavkom 2. prvom alinejom Uredbe br. 1049/2001. Tužitelj smatra da je, protivno sudskoj praksi iz predmeta Komisija/EnBW⁽³⁾, ključni karakter konačnog izvješća, za pružanje pravne zaštite pred nacionalnim sudovima, bio izostavljen i nije bio smatran prevladavajućim javnim interesom. Pobijana odluka je, u svakom slučaju, zahvaćena pogreškom i zato jer se njome kao prevladavajući javni interesi nisu smatrali interesi koji se tiču zaštite tržišnog natjecanja i javnog zdravlja.

3. Treći tužbeni razlog temelji se na pogrešnom tumačenju i primjeni članka 4. stavka 6. Uredbe br. 1049/2001

- konačno, Komisija nije pravilno ocijenila mogućnost davanja ograničenog pristupa konačnom izvješću čime je povrijedila načelo proporcionalnosti. Procjena Komisije koja ima administrativni karakter mogla je biti tajna do mjere do koje su bili navedeni osjetljivi i objektivno tajni podaci. Ništa nije sprječavalo pripremu javne verzije konačnog izvješća koje bi sadržavalo dostatno razumijevanje ocjene društva ICIM bez da se time otkriju moguće (iako malo vjerojatne) poslovne tajne.

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2001. o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije (SL 2001., L 145, str. 43.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 16., str. 70.)

⁽²⁾ Provedbena Uredba Komisije (EU) br. 920/2013 od 24. rujna 2013. o imenovanju i nadziranju prijavljenih tijela na temelju Direktive Vijeća 90/385/EEZ o aktivnim medicinskim proizvodima za ugradnju i Direktive Vijeća 93/42/EEZ o medicinskim proizvodima.

⁽³⁾ Vidjeti Sud Europske unije, presuda od 27. veljače 2014. u predmetu C-365/12 P, Komisija/EnBW, t. 107.

Tužba podnesena 14. prosinca 2016. – HJ protiv EMA-e

(Predmet T-881/16)

(2017/C 046/27)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: HJ (London, Ujedinjena Kraljevina) (zastupnici: L. Levi i A. Blot, odvjetnici)

Tuženik: Europska agencija za lijekove

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- naloži tuženiku plaćanje jednog eura kao simboličnu naknadu za pretrpljenu neimovinsku štetu;
- naloži tuženiku da povuče Odluku od 22. srpnja 2015. i, slijedom navedenog, odgovor tužitelja od 23. srpnja 2015. koji se nalazi u osobnom dosjeu potonjeg;

- prema potrebi, poništi odluku tijela nadležnog za sklapanje ugovora (AHCC) od 21. ožujka 2016. kojim je odbijen tužiteljev zahtjev za naknadu štete od 26. studenog 2015. i poništi odluku AHCC-a od 19. listopada 2016. kojom je negativno odlučeno o prethodno navedenoj odluci;
- naloži tuženiku naknadu svih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe samo jedan tužbeni razlog kojim ističe da su ovom slučaju ispunjene pretpostavke za nastanak izvanugovorne odgovornosti za štetu Europske unije, odnosno, nezakonito postupanje, postojanje stvarne štete i uzročne veze između postupanja i navedene štete. Prema tužitelju, prema dokumentima iz njegovog osobnog dosjea, koji su određeno razdoblje učinjeni javnim i dostupnim svim članovima osoblja Europske agencije za lijekove, nije se postupalo lojalno i zakonito, nego su korišteni za svrhe različite od onih za koje su prikupljeni a da tužitelj nije odobrio tu promjenu njihove svrhe. Širenje tih osjetljivih podataka dovela je do preispitivanja čestitosti tužitelja te mu time prouzročila stvarnu i određenu nematerijalnu štetu. Tužitelj smatra da je ta šteta u cijelosti nastala zbog skrivljenog postupanja Agencije.

Tužba podnesena 15. prosinca 2016. – Sipral World protiv EUIPO-a – La Dolfina (DOLFINA)

(Predmet T-882/16)

(2017/C 046/28)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelj: Sipral World, SL (Barcelona, Španjolska) (zastupnik: R. Almaraz Palmero, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: La Dolfina, SA (Buenos Aires, Argentina)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: tužitelj

Predmetni sporni žig: verbalni žig Europske unije „DOLFINA” – prijava žiga Europske unije br. 3 701 828

Postupak pred EUIPO-om: postupak proglašavanja žiga ništavim

Pobijana odluka: odluka drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 22. rujna 2016. u predmetu R 1897/2015-2

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;